

гл. 10 Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України), проте він вважається таким, що спадщину прийняв з моменту надходження до нотаріуса першої заяви, на підставі якої нотаріус і заводить спадкову справу.

Висновки. Підсумовуючи, зробимо висновок, що чіткість та лаконічність способів та форм здійснення права, сприятиме досягненню учасниками цивільних правовідносин бажаних правових наслідків, вдосконаленню

нотаріальної практики, а також матиме наслідком зменшення судових спорів. М. О. Стефанчук влучно підкреслює, що ефективні механізми здійснення суб'єктивного цивільного права повинні бути чітко передбачені в нормах об'єктивного права, а тому необхідно щоб цивільне законодавство України було достатньо збалансованим і не утворювало колізій, прогалин чи труднощів у правозастосуванні [18, с. 32].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Мирошникова Н. И. Механизм осуществления субъективных гражданских прав. – Ярославль : Ярослав. госуд. ун-та, 1989. – 82 с.
2. Явич Л. С. Общая теория права. – Л. : Издательство Ленинградского университета, 1976. – 286 с.
3. Дукальский Б. В. Пределы осуществления права личной собственности в СССР : автореф. дис. на соиск. ученой степ. канд. юрид. наук : спец. 12.00.03. – М. : ВНИИ сов. законодательства, 1972. – 20 с.
4. Гражданское право : учебник. Том 1. Изд. 4-е перераб. и доп. / Под. ред. А. П. Сергеева, Ю. К. Толстого. – М. : Проспект, 2005. – 765 с.
5. Стефанчук Р. О. Цивільне право : навчальний посібник. – К. : Прецедент, 2005. – 448 с.
6. Цивільне право України : підручник: У 2 кн. / за ред. О. В. Дзери, Н. С. Кузнецової. – К. : Юрінком Інтер, 2005. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/686/>.
7. Агарков М. М. Избранные труды по гражданскому праву. В 2-х т. Т. II. — М. : АО «Центр ЮриИнфоР», 2002. – 490 с.
8. Крусс В. И. К теории пользования конституционными правами // Государство и право. – 2004. – № 6. – С. 14–23.
9. Грибанов В. П. Осуществление и защита гражданских прав. – М. : Статут, 2001. – 411 с.
10. Бірюков І. А., Заїка Ю. О. Цивільне право України. Загальна частина : навчальний посібник. – К. : КНТ, 2006. – 480 с.
11. Баранник Н. М., Синельник А. П. Наследство. Наследники. Наследование : учебно-практическое пособие. – Харьков : Спада, 2004. – 216 с.
12. Гришаев С. П. Наследственное право. – М. : Юристь, 2005. – 125 с.
13. Корнеева И. Л. Наследственное право Российской Федерации : учеб. пособие. – М. : Юристь, 2005. – 301 с.
14. Гражданское право. Т. 2. – М. : Юрид. лит, 1970. – 525 с.
15. Горбункова И. М. Особенности правоохранительной деятельности российского нотариата в сфере наследственных правоотношений : дис...канд. юрид. наук. – М., 2005. – 194 с.
16. Єдиний державний реєстр судових рішень України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://reyestr.court.gov.ua/>.
17. Дякович М. М., Федорич І. Я. // Бюлетень Міністерства Юстиції України. – 2013. – № 3. – С. 17–26.
18. Стефанчук М. О. Межі здійснення суб'єктивних цивільних прав : дис.... канд. юрид. наук : 12.00.00. – К. : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького, 2006. – 201 с.

УДК 347.232 + 347.91

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ РЕКОНСТРУЙОВАНОГО НЕРУХОМОГО МАЙНА THE DECISION OF CONCEPT THERE IS A RECONSTRUCTION OF THE REAL ESTATE

Холод В.В.,

кандидат юридичних наук,

помічник судді апеляційного суду Одеської області

Наукова стаття присвячена визначенню поняття реконструйованого нерухомого майна. Проведений аналіз доктринальних підходів до визначення реконструкції нерухомого майна, наведений понятійно-категоріальний апарат який використовується в нормативно-правових актах різного рівня та статусу з окресленого питання. На підставі наявних доктринальних підходів, аналізу та уніфікації норм діючого законодавства наведене авторське визначення поняття реконструйованого нерухомого майна.

Ключові слова: реконструкція, реконструкція нерухомого майна, реконструйоване нерухоме майно, нове будівництво.

Научная статья посвящена определению понятия реконструированного недвижимого имущества. Проанализированы доктринальные подходы к определению реконструкции недвижимого имущества, приведен понятийно-категориальный аппарат используемый в нормативно-правовых актах разного уровня и статуса по указанному вопросу. На основании имеющихся доктринальных подходов, анализа и унификации норм действующего законодательства предложено авторское определение понятия реконструированного недвижимого имущества.

Ключевые слова: реконструкция, реконструкция недвижимого имущества, реконструированное недвижимое имущество, новое строительство.

The scientific article is sanctified to the decision of concept reconstruction of the real estate. The doctrine going is analysed near the decision of reconstruction of the real estate, a conceptual-categorical apparatus is used in the normatively-legal acts of different level and status on this question. On the basis of present doctrine approaches, analysis and unitization of norms of current legislation the authorial decision of concept offers reconstruction of the real estate.

Key words: reconstruction, reconstruction of the real estate, reconstructed real estate, new building.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. На сьогодні реконструкція нерухомого майна займає чимале місце серед інших видів будівництва. Це перш за все пояснюється тим, що проведення реконструкції в ряді випадків дозволяє досягти будівельного результату подібного новому будівництву, однак за більш привабливим економічним показником. Водночас відсутність

законодавчо визначеного поняття реконструкції нерухомого майна, не дозволяє виокремити його характерні ознаки, окреслити відмінність від схожих понять, зокрема новоствореного, перебудованого, переобладнаного нерухомого майна, тощо та вносить невизначеність в ті правовідносини, об'єктом яких таке майно виступає. У зв'язку з цим, метою цієї статті є визначення поняття реконструйованого нерухомого майна на підставі наявних доктринальних під-

ходів, аналізу та уніфікації норм діючого законодавства з окресленого питання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання цієї проблеми. Виклад основного матеріалу дослідження. Окремі питання реконструкції досліджувалися С. О. Зубковим, О. В. Демченко, В. А. Січевлюком, О. В. Вороною, російськими науковцями В. А. Алексеевим, О. А. Кіндєвою, М. Г. Піскуною тощо. Водночас наявні праці цих авторів скоріше за все стосуються розгляду реконструкції в контексті створення нових об'єктів нерухомості та не розкривають змісту поняття реконструкція нерухомого майна, виділення та дослідження якого обумовлено потребою практики, яка останнім часом все частіше стикається з проблемами кваліфікації правовідносин, об'єктом яких виступає реконструйоване нерухоме майно.

Цивільне законодавство та нормативно-правові акти з питань будівництва не містять чіткого визначення поняття «новостворене» та «реконструйоване» нерухоме майно, критерії їх визначення та розмежування.

За положеннями ч. 1 ст. 331 ЦК, право власності на нову річ, яка виготовлена (створена) особою, набувається нею, якщо інше не встановлено договором або законом. Особа, яка виготовила (створила) річ зі своїх матеріалів на підставі договору, є власником цієї речі.

З першого погляду віднесення нерухомого майна до новоствореного проблем не викликає. Для такої кваліфікації достатньо встановити, що таке майно має ознаки нерухомого, створене без використання будь-яких конструктивних елементів об'єктів нерухомості, які існували раніше, закінчене будівництвом, здано в експлуатацію та право на нього зареєстровано в установленому законом порядку.

Водночас нерухоме майно може створюватись не тільки в результаті використання нових конструктивних елементів, а й внаслідок перетворення раніше існуючих. Здійснення такого будівництва прийнято називати реконструкцією.

На думку російських дослідників О. А. Кіндєвої та М. Г. Піскунової реконструкція уявляє собою сукупність дій по зносу раніше існуючого об'єкту та здійснення нового будівництва [1, с. 135]. О. В. Воронова оперує поняттями перебудова, перепланування, зазначаючи що у разі якщо в результаті проведення перепланування замість двох або більше квартир виникає одна квартира (об'єднання квартир), такі дії свідчать про створення нового майна на підставі ст. 331 ЦК. [2, с. 7]. Відповідно, внаслідок такого перепланування виникає новий об'єкт права – квартира, що вміщує в себе колишні кілька квартир, – уточнює О. В. Демченко [3, с. 70].

У енциклопедичній літературі «реконструкція» інтерпретується як перебудова чого-небудь з метою поліпшення, удосконалення, покращення його властивостей, підвищення рівня виробництва [4, с. 615, 616].

Вживання поняття «реконструкція» у законодавстві не є чимось новим та, попри відсутність в ЖК УРСР, ЦК УРСР, активно використовувалось у підзаконних нормативно-правових актах та роз'яснювальних документах радянських часів. Так, «Положення про організацію і проведення реконструкції, ремонту і технічного обслуговування будівель, об'єктів комунального і соціально-культурного призначення» (затв. наказом Держкомархітектури РФ при Держбуді СРСР від 23.11.1988 р. № 312) містило поняття реконструкції будівлі, що означало комплекс будівельних робіт і організаційно-технічних заходів, пов'язаних із зміною основних техніко-економічних показників (кількості і площі квартир, будівельного об'єму і загальної площі будівлі, місткості чи пропускної спроможності або його призначення) в цілях поліпшення умов проживання, якості обслуговування, збільшення об'єму послуг [5, с. 5]. До цього часу діяла численна кількість роз'яснювальних листів

різних державних органів, зокрема лист Мінфіну СРСР від 29.05.1984 р. № 80 «Про визначення понять нового будівництва, розширення, реконструкції, і технічного переозброєння діючих підприємств» [6, с. 3]. Лист Держплану СРСР, Держбуду СРСР, Будбанку СРСР і ЦБУ СРСР від 08.05.1984 р. № НБ- 36/Д/23-Д/144/6-14 «Про визначення понять нового будівництва, розширення, реконструкції, і технічного переозброєння діючих підприємств» [7, с. 60-62].

На відміну від ЖК УРСР та ЦК УРСР 1963 р., ЦК України вже оперує поняттям реконструкція вживаючи його в єдиному випадку – встановлення обов'язків наймача житла (ст. 815), без розкриття змісту останнього.

Містобудівне законодавство, розглядаючи реконструкцію поряд із новим будівництвом, реставрацією, капітальним ремонтом охоплює їх єдиним терміном – будівництво.

Так, відповідно до ст. 4 Закону України «Про архітектурну діяльність», для створення об'єкту архітектури виконується комплекс робіт, який включає в себе, в тому числі, й будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт) [8]. Аналогічний понятійний апарат використовувався й в нововведеному Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 р. № 3038-VI [9], раніше діючій Постанові КМУ від 8.10.2008 р. № 923 «Про Порядок прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів» [10, с. 51] та діючій Постанові КМУ від 13.04.2011 р. № 461 «Про Порядок прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів» [11].

Певна термінологія розкривається в цілій низці нормативно-правових актів, як правило місцевого рівня.

Так, наприклад, в рішенні Київської міської ради «Про Правила забудови м. Києва» від 27.01.2005 р. № 11/2587 термін «реконструкція» вживається у такому значенні – перебудова існуючих об'єктів і споруд (будов) цивільного або виробничого призначення з метою поліпшення умов проживання, експлуатації, надання послуг, збільшення виробництва продукції та підвищення її якості та ін., пов'язана зі зміною геометричних розмірів, функціонального призначення, заміною окремих конструкцій та їх елементів, зміною основних техніко-економічних показників [12, с. 18].

Аналогічне визначення реконструкції міститься й в рішенні Чернівецької міської ради від 07.07.2005 р. № 763 «Про затвердження Правил використання та забудови території міста Чернівців» [13].

Редакційно відмінне визначення реконструкції можна зустріти у рішенні Запорізької міської ради від 30.11.2007 р. № 24 «Правила забудови м. Запоріжжя» де термін «реконструкція» вміщує в себе комплекс будівельних робіт (в окремих випадках без проведення будівельних робіт, що потребують дозволу) пов'язаних з перебудовою існуючих об'єктів та приміщень виробничого та цивільного призначення, з метою удосконалення виробництва, підвищення його техніко-економічного рівня та якості виробленої продукції, поліпшення умов експлуатації або проживання, якості послуг, зміною або визначенням основних техніко-економічних показників (кількість продукції, потужність, функціональне призначення, геометричні розміри) [14].

За п. 1.4. «Положення про порядок реконструкції вбудованих, вбудовано-прибудованих і прибудованих приміщень в м. Одесі», затв. рішенням Одеської міської ради № 2153-XXIII від 17.04.2001 р. термін «реконструкція», виходячи з мети і задач цього Положення визначається як здійснення будівельних робіт зі зміною одного з наступних параметрів приміщення: функціональне призначення приміщення; техніко-економічні показники: загальна площа, корисна площа, житлова площа, будівельний об'єм; зміна конструктивної схеми приміщення, в тому числі улаштування дверних прорізів замість вікон, улаштування прорізів у капітальних стінах, демонтаж перегородок; збільшення навантажень на існуючі інженерні комунікації [15].

В деяких законодавчих актах розмежування критеріїв віднесення того чи іншого об'єкта до реконструйованого здійснюється в залежності від об'єкту, на якому вона провадиться. Виділяють реконструкцію діючих підприємств, жилих та нежитлових приміщень, захисних споруд, індивідуального житлового будинку, житлового будинку тощо.

Так, Наказом Державного комітету з питань житлово-комунального господарства «Про затвердження Правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій» від 17.05.2005 за №76, реконструкція жилого будинку визначається як комплекс будівельних робіт, направлених на поліпшення експлуатаційних показників приміщень житлового будинку шляхом їх перепланування та переобладнання, надбудови, вбудови, прибудови з одночасним приведенням їх показників відповідно до нормативно-технічних вимог [16, с. 285].

Аналогічне визначення наведене у роз'ясненні підготовленому Міністерством будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства від 01.07.2006, «Щодо трактування понять «реконструкція приміщень» та «прибудова» [17].

Реконструкція індивідуальних житлових будинків, придбаних індивідуальними забудовниками з використанням довгострокових кредитів, за Наказом Міністерства аграрної політики, Мініфіну, «Про затвердження Положення про надання довгострокових кредитів індивідуальним забудовникам для придбання у сільській місцевості завершених або незавершених будівництвом індивідуальних житлових будинків» від 25.04.2001 р. за № 113/198, визначається як комплекс будівельних робіт та організаційно-технічних заходів, унаслідок яких змінюються архітектурно-планувальні та технічні показники завершених або незавершених будівництвом індивідуальних житлових будинків з надвірними підсобними приміщеннями [18].

Реконструкція жилого будинку за термінологією, що використовується у Законі України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду» від 22.12.2006 р. № 525-V визначається як перебудова жилого будинку з метою поліпшення умов проживання, експлуатації, зміни кількості жилих квартир, загальної та жилої площі тощо, пов'язана зі зміною геометричних розмірів, функціонального призначення, заміною окремих конструкцій, їх елементів, основних техніко-економічних показників [19, с. 441].

Окремі питання реконструкції житлового будинку були роз'яснені Міністерством будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства від 01.01.2006 р. «Щодо визначення термінів: вбудоване приміщення, прибудоване приміщення, вбудовано-прибудоване приміщення», в якому було зазначено, що при реконструкції житлового будинку з метою поліпшення умов проживання та приведення експлуатаційних показників житлового будинку до рівня сучасних вимог, можливі зміни архітектурно-планувальних рішень квартир за рахунок спорудження надбудованих та прибудованих приміщень до існуючої житлової будівлі, а також улаштування у перших поверхах замість квартир приміщень (вбудованих або вбудовано-прибудованих) громадського призначення [20]. Такі вбудовані та вбудовано-прибудовані приміщення в структурі

житлового будинку при проектуванні або реконструкції було прийнято трактувати як нежитлові приміщення (ДБН В.2.2-15-2005 «Житлові будинки. Основні положення»).

Спеціальні джерела правового регулювання питань будівництва – ДБН А.2.2-3-2004 «Проектування. Склад, порядок розроблення, погодження та затвердження проектної документації для будівництва», затвержені наказом Держбуду України від 20.01.2004 р. № 8, які на думку окремих дослідників, також слід визнати нормативно-правовими актами [21, с. 196-204], реконструкцією називають перебудову існуючих об'єктів виробничого та цивільного призначення, пов'язану з удосконаленням виробництва, підвищенням його техніко-економічного рівня та якості вироблюваної продукції, поліпшенням умов експлуатації та проживання, якості послуг, зміною основних техніко-економічних показників (кількість продукції, потужність, функціональне призначення, геометричні розміри) [22, с.2; 20, с. 3].

Аналіз вищевказаних нормативно-правових актів дає підстави стверджувати, що в переважній більшості законодавче визначення поняття реконструкції зводиться лише до переліку будівельних робіт, після проведення яких, об'єкт класифікується як реконструйований, тобто віднесення того чи іншого об'єкту до числа реконструйованих здійснюється лише за технічними показниками залишаючи правові питання поза увагою. За наявними теоретичними розробками реконструкція ототожнюється з новим будівництвом, переплануванням та перебудовою, що також залишає певні сумніви, оскільки з технічної точки зору нерухоме майно яке піддає реконструкції не знищується, а лише видозмінюється.

Висновки. Правильне розуміння та однакове застосування норм законодавства, яке регламентує нове будівництво та реконструкцію існуючих об'єктів нерухомого майна, неможливе без вироблення єдиного понятійного апарату, який повинен використовуватися законодавцем під час законодавчого процесу. Незважаючи на проведену значну роботу в галузі реформування містобудівного законодавства вказана мета не була досягнута, а традиційний розрив між його технічною та юридичною складовою зберігся.

З метою вдосконалення чинного законодавства та практики його застосування пропонуємо уніфікувати наявну термінологію та розглядати реконструйоване нерухоме майно (житловий будинок, будівля, споруда, інше нерухоме майно чи його частина), як об'єкт права власності, який внаслідок проведення комплексу будівельних робіт і організаційно-технічних заходів її власником зазнало технічних змін (будівельний об'єкт, загальна площа, корисна площа, житлова площа тощо). За своєю суттю реконструкція нерухомого майна завжди передбачає цілеспрямовані дії особи щодо перетворення належного їй нерухомого майна, тому у разі, якщо такі зміни відбуваються поза волею цієї особи, наприклад, внаслідок стихійного лиха, пожежі, землетрусу, тощо такі зміни не можна кваліфікувати як реконструкція. При цьому проведення реконструкції не призводить до припинення права власника на цей об'єкт, однак позбавляє його можливості розпоряджатися таким об'єктом, а іноді і використовувати без наступної його «легалізації» в установленому законом порядку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Киндеева Е. А. Характеристики недвижимости при регистрации / Киндеева Е. А. Пискунова М. Г. // Государственная регистрация прав на недвижимость: теория и практика. Сборник статей. – М. : Ось-89, 2005. – С. 132–144.
2. Воронова О. В. Підстави набуття права власності на житло : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юридич. наук : спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / О. В. Воронова. – К., 2005. – 20 с.
3. Демченко О. В. Правовий режим майна в багатоквартирному житловому будинку : дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / О. В. Демченко – К., 2011. – 217 с.
4. Большая советская энциклопедия: в 30 т. / гл. ред. А. М. Прохоров. – 3-е изд. – М. : Проба-Ременсы, 1975. – Т. 21. – 1975. – 640 с.
5. Положення про організацію і проведення реконструкції, ремонту і технічного обслуговування будівель, об'єктів комунального і соціально-культурного призначення : Наказ Держкомархітектури при Держбуді СРСР № 312 від 23 лист. 1988 р. – Офіц. вид. – М. : Держкомархітектури, 1990. – 19 с.

6. Про визначення понять нового будівництва, розширення, реконструкції, і технічного переозброєння діючих підприємств : Лист Міністерства фінансів СРСР № 80 від 29 трав. 1984 р. – Офіц. вид. – М. : Міністерства фінансів СРСР, 1986. – 32 с.
7. Об определении понятий нового строительства, расширения, реконструкции и технического перевооружения действующих предприятий : Письмо Госплана СССР, Госстроя СССР, Стройбанка СССР и ЦСУ СССР № Н6-36-Д/23-Д/144/6-14 от 8 мая 1984 г. // Организация проектирования (разъяснения по осуществлению проектной деятельности и отдельным положениям нормативных документов, регламентирующих вопросы организации проектирования – Офиц. изд. – М. : ГОССТРОЙ РОССИИ, ГУП ЦПП, 2003. – С. 60–62.
8. Про архітектурну діяльність : Закон України № 687-ХІV від 20 травн. 1999 р. : за станом на 17 лют. 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=687-14&p=1304339094697181>.
9. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України №3038-VI від 17 лют. 2011р. за станом на 12 чер. 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3038-17>.
10. Про Порядок прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів : Постанова Кабінету Міністрів України № 923 від 8 жовтня 2008 р. // Офіційний вісник України. – 2008. – № 80. – С. 51.
11. Порядок прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів : Постанова Кабінету Міністрів України №461 від 13 квіт. 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=461-2011-%EF>.
12. Про Правила забудови м. Києва : рішення Київської міської ради № 11/2587 від 27 січ. 2005 р. // Хрещатик. – 2005. – № 60. – С. 18.
13. Про затвердження Правил використання та забудови території міста Чернівців : рішення Чернівецької міської ради № 763 від 07 лип. 2005 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://3umf.com/doc/4970/>
14. Правила забудова м. Запоріжжя : Рішення Запорізької міської ради № 24 від 30 лип. 2007 р. [Електронний ресурс]. / Офіц. портал Запорізької міської ради. – Режим доступу : <http://www.meria.zp.ua/test/index.php?id=623>.
15. Про затвердження нової редакції «Положення про порядок реконструкції вбудованих, вбудовано-прибудованих і прибудованих приміщень в м. Одесі» : Рішення Одеської міської ради № 2153-XXIII від 17 квіт. 2001 р. [Електронний ресурс]. / Офіц. сайт міста Одеси. – Режим доступу : <http://www.odessa.ua/ru/acts/council/14828/>.
16. Про затвердження Правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій : Наказ Державного комітету з питань житлово-комунального господарства № 76 від 17 трав. 2005 р. // Офіційний вісник України. – 2005. – № 35. – С. 285.
17. Щодо трактування понять «реконструкція приміщень» та «прибудова» : Роз'яснення Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства від 01 лип. 2006 р. // Інформаційний бюлетень Мінбуду України. – 2006. – № 7.
18. Про затвердження Положення про надання довгострокових кредитів індивідуальним забудовникам для придбання у сільській місцевості завершених або незавершених будівництвом індивідуальних житлових будинків : Наказ Міністерства аграрної політики, Мінфіна № 113/198 від 25 квіт. 2001 р. // Офіційний вісник України. – 2001. – № 21. – С. 297.
19. Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду : Закон України № 525-V від 22 груд. 2006 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 10. – С. 441–457.
20. Щодо визначення термінів: вбудоване приміщення, прибудоване приміщення, вбудовано-прибудоване приміщення : Роз'яснення Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства від 01 січ. 2006 р. // Інформаційний бюлетень Держбуду. – 2006. – № 1.
21. Лукасевич-Крутник І. Державні будівельні норми і правила як джерело правового регулювання відносин за договором підряду на проведення проектних та пошукових робіт / І. Лукасевич-Крутник // Вісник Львівського університету. – 2011. – № 52. – С. 196–204.
22. Проектування. Склад, порядок розроблення, погодження та затвердження проектно-технічної документації для будівництва : ДБН А.2.2-3-2004 // Інформаційний бюлетень Мінбуду. «Укразбудінформ». – 2006. – 07. – № 7.

УДК 347.67(477)

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ ТА ЗАПОВІДАЛЬНОГО ВІДКАЗУ ЗА ЦИВІЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ FEATURES OF THE LEGAL REGULATION OF ACCEPTANCE OF INHERITANCE AND LEGATE BY THE CIVIL LEGISLATION OF UKRAINE

Цибульська О.Ю.,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

У статті проводиться дослідження особливостей правового регулювання прийняття спадщини, а також заповідального відказу, передбаченого нормами цивільного законодавства України. Висвітлення зазначених аспектів дозволило не тільки дослідити норми чинного законодавства, а й виявити певні недоліки відповідних його норм. У межах цієї статті в якості результату наукового дослідження надано пропозиції щодо вирішення обумовленої на початку проблематики в зазначеній сфері.

Ключові слова: спадкування, спадщина, спадкодавець, спадкоємець, заповіт, заповідальні розпорядження, заповідальний відказ, відказоодержувач, зобов'язання, кредитор, боржник.

В статье проводится исследование особенностей правового регулирования принятия наследства, а также завещательного отказа, предусмотренного нормами гражданского законодательства Украины. Освещение отмеченных аспектов позволило не только исследовать нормы действующего законодательства, но и обнаружить определенные недостатки соответствующих его норм. В пределах этой статьи в качестве результата научного исследования предоставлены предложения относительно решения обусловленной в начале проблематики в указанной сфере.

Ключевые слова: наследование, наследство, наследодатель, наследник, завещание, завещательные распоряжения, завещательный отказ, отказополучатель, обязательство, кредитор, должник.

In article research of features of legal regulation of acceptance of inheritance, and also the legate provided by standards of the civil legislation of Ukraine is conducted. Covering of noted aspects allowed not only to investigate standards of the current legislation, but also to find certain shortcomings of its relevant standards. Within this article as result of scientific research offers concerning the decision caused at the beginning of a perspective in the specified sphere are provided.

Key words: inheritance, testator, successor, testament, testamentary orders, legate, legatee, obligation, creditor, debtor.